

Βορά στους ιδιώτες η ηλεκτρική ενέργεια

Επερώτηση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ προς τον υπουργό Ανάπτυξης

«Τους τελευταίους μήνες γίνονται όλο και πιο ορατές οι αρνητικές συνέπειες από την "απελευθέρωση" της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, σε σχέση με την επιβάρυνση της λαϊκής κατανάλωσης, τις εργασιακές σχέσεις στο συγκεκριμένο κλάδο, τον ενεργειακό σχεδιασμό με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες. Η κυβέρνηση της ΝΔ, επιταχύνοντας την πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με τις ευρωενωσιακές κατευθύνσεις, διασφαλίζει την κερδοφόρα είσοδο του ιδιωτικού κεφαλαίου σε έναν στρατηγικό τομέα της οικονομίας. Το ΚΚΕ είχε έγκαιρα προειδοποιήσει σχετικά με το ποιος ήταν ο πραγματικός στόχος της "απελευθέρωσης" του τομέα της ενέργειας από το κρατικό μονοπώλιο. Αφού την προηγούμενη ιστορική περίοδο, το κρατικό μονοπώλιο της ΔΕΗ είχε διασφαλίσει την αναγκαία ενεργειακή υποδομή για την καπιταλιστική ανάπτυξη της χώρας, η απελευθέρωση τώρα έρχεται να διευκολύνει τα κεφάλαια που είχαν υπερσυσσωρευτεί σε άλλους τομείς της οικονομίας με χαμηλότερη κερδοφορία, να βρουν κερδοφόρα διέξοδο στο συγκεκριμένο τομέα.

Η σημερινή κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη, πρόβαλλαν και προβάλλουν ως πλεονέκτημα της απελευθέρωσης τις δήθεν ευεργετικές επιδράσεις που θα έχει ο ανταγωνισμός των επιχειρήσεων για την οικιακή κατανάλωση και τους εργαζόμενους του κλάδου. Η ευρωπαϊκή και η ελληνική εμπειρία όμως είναι αποκαλυπτική για τις πραγματικές συνέπειες αυτών των επιλογών. Το 2003 οι πέντε (5) ισχυρότεροι ευρωπαϊκοί όμιλοι της ενέργειας είχαν ήδη καταλάβει το 55% της αγοράς της ΕΕ των 15. Μετά τη διεύρυνση της ΕΕ, το ποσοστό αυτό έχει αυξητική τάση, αναδεικνύοντας το μύθο περί "ελεύθερου ανταγωνισμού". Το προσωπικό της ΔΕΗ μειώθηκε κατά 11% την τριετία 2000 - 2003. Υπέστη νέα μείωση 1.000 εργαζομένων την περίοδο 2003 - 2005, ενώ σύμφωνα με το επιχειρησιακό σχέδιο "Ηρακλής" για την περίοδο 2006 - 2010 θα μειωθεί επιπλέον κατά 1.600 εργαζόμενους. Η πορεία απελευθέρωσης και ιδιωτικοποίησης συνοδεύεται με την αυξανόμενη εντατικοποίηση, την κατάργηση της μόνιμης και σταθερής εργασίας και τη γενίκευση των λεγόμενων ευέλικτων εργασιακών σχέσεων, την υπονόμευση των συλλογικών συμβάσεων και τις αρνητικές αλλαγές στον ασφαλιστικό φορέα και τα δικαιώματα των εργαζομένων, οι οποίες θα πλήξουν ιδιαίτερα τους νέους εργαζόμενους. Την ίδια περίοδο, αυξάνονται συνεχώς οι δείκτες παραγωγικότητας στη ΔΕΗ (κύκλος εργασιών - πωλήσεις - κάλυψη πελατών ανά εργαζόμενο), όμως από τη συγκεκριμένη αύξηση δεν ωφελείται ο ελληνικός λαός. Τα τιμολόγια λαϊκής κατανάλωσης αυξήθηκαν κατά 4,8% από την 1η Αυγούστου 2006, με δικαιολογία την αύξηση των τιμών πετρελαίου. Ακόμα πιο εντυπωσιακή είναι η αύξηση της Οριακής Τιμής του Συστήματος (με παρέμβαση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας) που οδήγησε σε αύξηση κατά 73% μέσα σε 8 μήνες, ενώ η τιμή του πετρελαίου αυξήθηκε μόλις κατά 16% την ίδια περίοδο. Η αύξηση αυτή οδηγεί είτε στη μετακύλιση της επιβάρυνσης της ΔΕΗ στους καταναλωτές, είτε στην κάλυψή της από τον κρατικό προϋπολογισμό επιβαρύνοντας έτσι τον φορολογούμενο εργαζόμενο.

Τα στοιχεία για τη δήθεν "προβληματική" πορεία κερδοφορίας της ΔΕΗ ΑΕ αξιοποιούνται, ώστε να διευκολυνθεί η είσοδος ιδιώτη στρατηγικού επενδυτή ή ο διαμελισμός της επιχείρησης. Η συνεργασία της ΔΕΗ ΑΕ με την Contour και το ενδιαφέρον της πρεσβείας των ΗΠΑ, δείχνουν την κατεύθυνση στην οποία οδηγούν οι στρατηγικές επιλογές της κυβέρνησης. Σε αυτήν την κατεύθυνση εντάσσονται και οι δηλώσεις κυβερνητικών παραγόντων για την ανάγκη αναμόρφωσης των τιμολογίων της ΔΕΗ ΑΕ με ρήτρα καυσίμου, που θα οδηγήσει σε υπέρογκες αυξήσεις. Ταυτόχρονα, η νέα Οριακή Τιμή του Συστήματος ευνοεί προκλητικά τους εισαγωγείς, αλλά και τους υποψήφιους ιδιώτες επενδυτές στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Φυσικά, η κρατική στήριξη της δράσης των ιδιωτικών μονοπωλιακών ομίλων δεν περιορίζεται στη συγκεκριμένη ρύθμιση. Μέσα από τον Αναπτυξιακό Νόμο και το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας το κράτος χρηματοδοτεί με προκλητικούς όρους τις ιδιωτικές επενδύσεις, τόσο στο σκέλος των θερμικών μονάδων ηλεκτροπαραγωγής, όσο και στο σκέλος των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας. Οι ιδιώτες επενδυτές εισέρχονται λοιπόν στην αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας με κρατική εγγύηση της κερδοφορίας τους. Οι ιδιώτες παραγωγοί πουλούν στην πραγματικότητα χωρίς κανέναν επιχειρηματικό κίνδυνο στο κράτος, μέσα από την ημερήσια χονδρεμπορική αγορά.

Γενικότερα, οι αρνητικές συνέπειες της "απελευθέρωσης" είναι ήδη ορατές στον ενεργειακό σχεδιασμό της χώρας, με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες. Χαρακτηριστική είναι η αναγόρευση του εισαγόμενου φυσικού αερίου σε στρατηγικού καυσίμου για την ηλεκτροπαραγωγή αντί του φτηνότερου εγχώριου λιγνίτη, με γνώμονα το συμφέρον του ιδιώτη επενδυτή στην ηλεκτροπαραγωγή. Αποτέλεσμα αυτών των πολιτικών επιλογών αποτελεί και η καθυστέρηση στη δημιουργία νέων μονάδων ηλεκτροπαραγωγής στο νότιο τμήμα

της χώρας, λόγω της διαπραγμάτευσης ιδιωτών επενδυτών και κυβερνήσεων, σχετικά με τα πρόσθετα κίνητρα διασφάλισης της κερδοφορίας τους. Το γεγονός αυτό και άλλα σχετικά προβλήματα ήρθαν στην επιφάνεια, με αφορμή τη διακοπή ηλεκτροδότησης στη χώρα μας της 12ης Ιούλη 2004, που δεν αποτελεί ελληνική πρωτοτυπία, όπως δείχνουν τα μπλακ - άουτ στις ΗΠΑ, Βρετανία και Ιταλία, που απορρέουν από την πολιτική απελευθέρωσης. Η αναγκαία αξιοποίηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας υποτάσσεται επίσης στο στόχο και τις προτεραιότητες της κερδοφορίας εισόδου του ιδιωτικού κεφαλαίου στον ενεργειακό τομέα (π.χ. η καθυστέρηση στην κατασκευή μεγάλων υδροηλεκτρικών σταθμών που δεν ενδιαφέρουν τους ιδιώτες επενδυτές). Η ενεργειακή εξάρτηση της χώρας μας θα ενταθεί με την εφαρμογή της συνθήκης για την "Ενεργειακή Κοινότητα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης". Αρκετές ιδιωτικές επενδύσεις θα κατευθυνθούν στα γειτονικά κράτη με φτηνότερη ηλεκτροπαραγωγή και από εκεί θα εισάγεται ηλεκτρικό ρεύμα στη χώρα μας.

Το ΚΚΕ θεωρεί ότι η χάραξη μιας ενεργειακής πολιτικής με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών θα πρέπει να αντιμετωπίζει την ενέργεια σαν κοινωνικό αγαθό και όχι σαν εμπόρευμα. Για το σκοπό αυτό θα πρέπει οι πρώτες ύλες, τα μέσα παραγωγής, τα δίκτυα μεταφοράς και διανομής του ενεργειακού τομέα να αποτελούν κρατική κοινωνική ιδιοκτησία. Ο σχεδιασμός και η διαχείρισή τους να ανήκουν σε έναν αποκλειστικά κρατικό φορέα ενέργειας, μηχανισμό της λαϊκής οικονομίας. Το ΚΚΕ λέει ΟΧΙ στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και της απελευθέρωσης του τομέα της ενέργειας. Στον αντίποδα αυτής της πολιτικής αγωνίζεται για φθινό ρεύμα για το λαό, κρατική έρευνα για τη μείωση της ενεργειακής εξάρτησης της χώρας με την αξιοποίηση των εγχώριων πηγών ενέργειας, πλήρη - σταθερή απασχόληση και αυξήσεις στους μισθούς σύμφωνα με τις ανάγκες των εργαζομένων, προστασία του περιβάλλοντος και της ασφάλειας των κατοίκων. **Επερωτάται η Κυβέρνηση:** Για την πολιτική της στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας».